

SA IMENOM (U IME) ALLAHA MILOSRDNOGA MILOSTIVOGA

KNJIGA (izvjesnih) RATOVALACA (zaraćenika) OD STANOVNIKA (tj. od pripadnika toga) BEZVJERSTVA I OTPADNIŠTVA (od islamske vjere)

(tj. **KNJIGA** o ratovanju i kažnjavanju nevjernika, otpadnika i griješnika koji počnu rat i ratuju, bore se protiv muslimana i islamske uprave i vlasti)

I (KNJIGA) govora Allaha, uzvišen je: "Samo je kazna (onima) koji ratuju Allahom i Njegovim poslanikom (tj. protiv Allaha, i Njegovoga poslanika) i trče u zemlji pokvarenošću (tj. i siju pokvarenost po zemlji, ili: po Zemlji, - za njih je kazna samo to) da se (oni) ubijaju, ili (da) se vješaju, ili (da) se odsijecaju njihove ruke i njihove noge od suprotnosti (tj. unakrst) ili (da) se protjeraju iz (te, izvjesne) zemlje.....".

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Velid, sin Muslima, pričao nam je Evzaija, pričao mi je Jahja, sin Ebu Kesira, pričao mi je Ebu Kilabete Džermija od Enesa, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Došla je na Vjerovijesnika (tj. ka Vjerovijesniku), pomilovao ga Allah i spasio, nekolicina od Ukla pa su primili Islam. Pa su se u stomaku dugotrajno oboljeli (oni u) Medini (ili: Pa su mrzili boravljenje u Medini zbog bolesti koja ih je pogodila). Pa je zapovjedio njima da odu devama (od obavezne) milostinje (tj. devama koje su date kao zekat), pa (da) piju od njihovih (devećih) mokrača i njihovih mlijeka. Pa su (to) učinili, pa su ozdravili. Pa su se vratili (u mnogobožačku vjeru, tj. odmetnuli su se od Islama, postali su otpadnici), i ubili su njihove pastire (tj. pastire tih deva, kamila) i potjerali su (sebi te deve). Pa je poslao (Muhamed a.s. potjeru) u (tj. za) njihovim tragovima (poslao je za njima potjeru). Pa su mu se doveli oni, pa je odsjekao njihove ruke i njihove noge, i iskopao je njihove oči, zatim nije spržio njima (usijanim željezom mjesta na kojima su im odsječeni udovi kako bi im prestala teći krv, tj. nije im zastavio krv, nego je pustio da teče) dok su umrli.

GLAVA:

Nije spalio (rane da prestane krv) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (izvjesnim) ratovaocima (zaraćenicima) od stanovnika (toga) otpadništva (tako da) su čak propali (pomrijeli, umrli).

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Salta, Ebu Ja'la, pričao nam je Velid, pričao mi je Evzaija od Jahja-a, od Ebu Kilabeta, od Enesa da je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, odsjekao (tj. isjekao izvjesne) 'Urenijeviće, i nije spržio (rane da zaustavi krv iz njih) njima, (tako da) su čak (u tom stanju i) umrli.

GLAVA:

Nisu se napojili (izvjesni) otpadnici ratovaoci (zaraćenici), čak su (tako i) umrli.

PRIČAO NAM JE Musa, sin Ismaila, od Vuhejba, od Ejuba, od Ebu Kilabeta, od Enesa, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Došla je (manja) grupa od (plemena) Ukla na Vjerovijesnika, (tj. Vjerovijesniku), pomilovao ga Allah i spasio. Bili su u natkrivenom predvorju (Bogomolje), pa su našli

nezdravom Medinu (tj. smatrali su da im je neprijatan boravak u Medini jer su se u njoj razboljeli od dugotrajne bolesti u stomaku). Pa je rekao (jedan između njih):

"O poslaniče Allaha! Traži nam mlijeko!" Pa je rekao: "Ne nalazim vam (ništa drugo) osim da se priključite sa devama poslanika Allaha (Allahovoga), pomilovao ga Allah i spasio." Pa su došli njima (devama), pa su pili od njihovih mlijeka i njihovih mokrača (mokraća) dok su ozdravili i udebelili se (udebljali su se). I (poslije svega toga) ubili su pastira (čobanina tih deva) i potjerali su (sebi to manje) stado deva. Pa je došao Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, (izvjesni) glasni dozivač (tj. tražilac pomoći), pa je poslao (izvjesne) tražioce (tj. pojeru) u njihove tragove (tj. za njima). Pa se nije podigao (taj) dan dok su se oni doveli njemu. Pa je zapovjedio za (neke) klince (čavle, eksere) pa su se usijali, pa je podvukao surmu njima s njima (s tim usijanim klincima), i odsjekao je njihove ruke i njihove noge, i nije spalio (rane usijanim željezom da prestane krv) njima. Zatim su se bacili (tj. pobacani su oni) u (medinensko, medinsko) kamenito tlo (predjel, kamenjar). Traže (oni) pojenje (tj. traže oni da se napiju, napoje vodom), pa se nisu napojili, čak su umrli (pomrli).

Rekao je Ebu Kilabete: Ukrali su, i ubili su i ratovali su Allahom i Njegovim poslanikom (tj. protiv Allaha i Njegovoga poslanika).

GLAVA

stavljanja usijanih klinaca (eksera po zapovjedi) Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (u) oči (izvjesnih) ratovalaca (zaraćenika, odmetnika).

PRIČAO NAM JE Kutejbete, sin Seida, pričao nam je Hamad od Ejuba, od Ebu Kilabeta, od Enesa, sina Malika da je (jedna manja) skupina od (plemena) Ukla, ili je rekao: (od plemena Urejneti) - a neću znati (tj. a ne znam drukčije) osim (da) je rekao od Ukla - došla su (u) Medinu, pa je zapovjedio njima Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, za (neke) muzare deve. I zapovjedio je njima da izađu (izvan Medine), pa (da) piju od njihovih mokrača (mokraća) i njihovih mlijeka (njihove mokraće i njihova mlijeka). Pa su (to) pili. Te kada su se očistili (od bolesti, otrešli se, to jest: kada su ozdravili), ubili su (toga) pastira i potjerali su (sebi te) deve. Pa je dospjelo (doprlo to) Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, jutrom (izjutra), pa je poslao (izvjesne) tražioce (potjeru) u njihov trag. Pa se nije (taj) dan podigao dok su se doveli (a već su se doveli, a već su dovedeni) oni njemu. Pa je zapovjedio za njih, pa je odsjekao njihove ruke i njihove noge, i stavio je usijane klince (u) njihove oči (doslovno: i poklincao je njihove oči). Pa su se bacili (bačeni su) u (medinenski, medinski) kameniti predjel (kamenjar), (i) traže napojenje (napajanje vodom - traže da se napiju vode), pa neće se napojiti (tj. pa se ne napoje vodom - pa im se nije dala voda da se napiju).

Rekao je Ebu Kilabete: Ovo je narod (jedan, tj. Ovo su ljudi koji) su ukrali, i ubili su, i bili su bezvjernici (postali su nevjernici) poslije njihovoga (svoga) vjerovanja i ratovali su Allahom i Njegovim poslanikom (tj. protiv Allaha i Njegovoga poslanika, pa su zbog toga svega tako teškom i strogom kaznom pokaznjavani).

GLAVA

vrijednosti (onoga) ko je ostavio (tj. vrline onoga ko ostavi i napusti izvjesne) bezobraštine (nevaljaštine, vrlo ružna djela, a naročito blud, preljub).

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Selama, izvijestio nas je Abdullah od Ubejdulaha, sina Umera, od Hubejba, sina Abdurahmana, od Hafsa, sina Asima, od Ebu Hurejreta, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Sedam (vrsta ljudi) su (takvi da će da) zasjeni (zaklone, skloni) njih Allah (na) sudnjem danu u Svoju sjenu (hlad na) dan (koji će biti takav da) nema (nikakve druge) sjene osim Njegova sjena (Njegov hlad): vođa pravedan, i mladić (koji) je odrastao (odgajao se) u obožavanju Allaha, i čovjek (koji) je spomenuo (tj. koji spominje) Allaha u samoći (osamljenosti) pa su se izlila njegova dva oka, i čovjek (koji je takav da) je njegovo srce obješeno u (nekoj, ili izvjesnoj) bogomolji, i dva čovjeka (koja) su se međusobno voljela (koja se vole) u Allahu (tj. u ime vjerovanja u Allaha), i čovjek (koji je takav da) je pozvala njega žena vlasnica korjena i ljepote (tj. plemićka i ljepotica, ugledna i lijepa) ka svojoj osobi (k sebi radi preljuba, bluda, pa) je rekao: "Zaista ja se plašim Allaha!", i čovjek (koji) je milodario (tj. koji milodari milostinju) pa je sakrio nju čak (da) neće znati (tj. da ne zna) njegova ljevica (lijeva ruka) šta je napravila (tj. dala, podijelila) njegova desnica (desna ruka)."

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Ebu Bekra, pričao nam je Umer, sin Alije. - H - A pričao mi je Halifete, pričao nam je Umer, sin Alije, pričao nam je Ebu Hazim od Sehla, sina Sa'da, Saidije, rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Ko je zajamčio (tj. Ko zajamči) meni (za ono) što je među njegovim dvjema nogama i što je među njegovim dvjema vilicama (čeljustima), zajamčio sam (tj. zajamčicu, garantovaću) njemu za raj."

GLAVA

grijeha (tih) bludnika (preljubnika). Govor Allaha, uzvišen je, (o tome je): "..... i neće bludničiti (tj. i ne bludniče).....". "I ne približujte se (tome) bludu, zaista on je bio bezobraština (pretjeranost, prekomjerni grijeh) i bio je loš putem (tj. taj postupak je loš put, pravac, način zadovoljavanja polnoga nagona)."

Izvijestio nas je Davud, sin Šebiba, pričao nam je Hemam od Katadeta, izvijestio nas je Enes, rekao je:

Zaista pričaću svakako vama (jedno) pričanje, (a) neće pričati vama njega (ni) jedan (čovjek, tj. niko) poslije mene, čuo sam njega (to pričanje, razgovor, hadis) od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio. Čuo sam Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori (da) neće stati (tj. neće nastati) Čas, ili je rekao:

"Od znakova Časa je (to) da (će da) se podigne (ukloni izvjesno) znanje (nauka), i pojavi se (izvjesno) neznanje, i (da će da) se pije (to) vino, i pojavi se (taj) blud, i umanje se (ti) ljudi (tj. muškarci - i kad muškaraca bude malo), i umnože se (te) žene (a žena bude puno - više nego muškaraca), čak (će da) bude za pedeset žena (izvjesni) staralac (čuvar) jedan (jedini)."

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Musena-a, izvijestio nas je Ishak, sin Jusufa, izvijestio nas je Fudajl, sin Gazvana, od Ikrimeta, od Ibnu Abasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je: Rekao je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Neće bludničiti (ili: Ne bludniči izvjesni) rob kada bludniči, a on je vjernik. I neće krasti (Ne krade) kada krade, a on je vjernik. I neće piti (Ne pije) kada pije, a on je vjernik. I neće ubiti (Ne ubija), a on je vjernik."

Rekao je 'Ikrimete: Rekao sam Ibnu Abasu: "Kako se iščupa od (iz) njega (njegovo) vjerovanje?" Rekao je: "Ovako." I spleo je (tj. izmiješao je) između svojih prsta (tj. stavio je svoje prste jedne između drugih), zatim je izvadio njih (izvadio je jedne između drugih). "Pa ako se je pokajao (ako se pokaje), vratio se je (tj. vrati se vjerovanje) k njemu ovako." I spleo je između svojih prsta.

PRIČAO NAM JE Adem, pričao nam je Šubete od Aameša, od Zekvana, od Ebu Hurejreta rekao je: Rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Neće bludničiti (Ne bludniči izvjesni) bludnik kada bludniči, a on je vjernik. I neće krasti (Ne krade) kada krade, a on je vjernik. I neće piti (ne pije) kada pije njega, a on je vjernik. A (njegovo) pokajanje je izloženo (njemu) poslije (toga grijeha)."

PRIČAO NAM JE Amr, sin Alije, pričao nam je Jahja, pričao nam je Sufjan, pričao mi je Mansur i Sulejman od Ebu Vaila, od Ebu Mejsereta, od Abdullaha (Mes'udovoga), bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: Rekao sam:

"O poslaniče Allaha! Koji grijeh je najveći?" Rekao je: "Da učiniš Allahu prisposobu (tj. nekoga slična, ravna), a On (Allah) je stvorio tebe." Rekao sam: "Zatim koji (poslije toga)?" Rekao je: "Da ubiješ tvoje (svoje) dijete zbog (toga da spriječiš njega) da se hrani (jede) sa tobom." Rekao sam: "Zatim koji (poslije toga grijeha)?" Rekao je: "Da bludničiš (međusobno sa) ženom tvoga (svoga) susjeda."

Rekao je Jahja: A pričao nam je Sufjan, pričao mi je Vasil od Ebu Vaila, od Abdullaha: Rekao sam: "O poslaniče Allaha!" Slično njemu (navedenome hadisu je onda i ovdje opet ispričano). Rekao je Amr: Pa sam spomenuo njega (tj. navedeni hadis) Abdurahmanu, a bio je pričao nama (za ovaj hadis Abdurahman) od Sufjana, od Aameša, i Mansura i Vasila, od Ebu Vaila, od Ebu Mejsereta, rekao je (Abdurahman): "Pusti ga, pusti ga."

(To jest: Ostavi i odbaci ovaj sened u kojem se nikako ne spominje Ebu Mejserete između Ebu Vaila i Abdullaha Mes'udovoga.)

GLAVA

kamenovanja (izvjesnoga, ili: svakoga bludnika, preljubnika) oženjenoga.

A rekao je Hasen: Ko je bludničio sa svojom sestrom, njegova kazna je kazna (izvjesnoga, svakoga) bludnika.

PRIČAO NAM JE Adem, pričao nam je Šubete, pričao nam je Selemete, sin Kuhejla, rekao je:

Čuo sam Šabiju (da je) pričao od Alije (tj. o Aliji), bio zadovoljan Allah od njega, kada je kamenovao (izvjesnu) ženu (u) petak (tj. petkom) i rekao je:

"Već sam kamenovao nju sa običajem (po običaju, po postupku i načinu) poslanika Allaha (Allahovoga), pomilovao ga Allah i spasio."

PRIČAO MI JE Ishak, pričao nam je Halid od Šejbanije rekao je: Pita sam Abdullaha, sina Ebu Evfa-a (Ebu Evfaovoga):

"Da li je kamenovao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (tj. da li je vršio kamenovanje)?" Rekao je: "Da." Rekao sam: "Prije (dolaska, objave) sure Nur, ili poslije?" Rekao sam: "Neću znati (tj. Ne znam)."

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Mukatila, izvijestio nas je Abdullah, izvijestio nas je Junus od Ibnu Šihaba, pričao mi je Ebu Selemete, sin Abdurahmana, od Džabira, sina Abdullaha, Ensarije da je (jedan) čovjek iz (plemena) Eslema došao poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je pričao njemu da je on već bludničio (izvršio preljub). Pa je svjedočio na svoju osobu (tj. na samoga sebe) četiri svjedočenja. Pa je zapovjedio za njega poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa se kamenovao (taj čovjek, tj. kamenovan je), a bio se je već oženio (prije bludničenja).

GLAVA:

Neće se kamenovati (tj. Ne kamenuje se izvjesni) ludi i luda (tj. psihički abnormalni muškarac, a ni takva ženska osoba).

A rekao je Alija Umeru: "Zar nisi znao da se je (izvjesno) pero podiglo od (izvjesnoga, ili: od svakoga) ludoga do (da) se osvijesti (tj. dok ne dođe do svjesnoga, normalnoga psihičkoga stanja), i od djeteta do (da) stigne (dok ne dođe u doba zrelosti), i od spavača do (da) se probudi (dok se ne probudi - dakle navedenim kategorijama se ne pišu učinjena djela, to jest grijesi)."

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Bukejra, pričao nam je Lejs od Ukajla, od Ibnu Šihaba, od Ebu Selemeta i Seida, sina Musejeba, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Došao je (jedan) čovjek poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, a on je u Bogomolji, pa je dozivao (tj. vikao je) njega pa je rekao:

"O poslaniče Allaha! Zaista ja sam bludničio (učinio sam preljub)." Pa se okrenuo (Muhamed a.s.) od njega (od toga čovjeka na drugu stranu), čak (tako da) je vratio na njega (tj. da je ponovio njemu to) četiri puta. Pa pošto je svjedočio na svoju osobu (tj. na sebe) četiri svjedočenja (svjedočanstva), pozvao je njega Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"Je li sa tobom ludost (tj. Jesi li ti lud)?" Rekao je: "Ne." Rekao je: "Pa da li si (se) oženio (ženio prije izvršenja bluda)?" Rekao je: "Da." Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio: "Odvedite ga, pa kamenujte ga."

Rekao je Ibnu Šihab: Pa je izvijestio mene (onaj) ko je čuo Džabira, sina Abdullaha (koji) je rekao: Pa sam bio u (tj. među onima) ko je kamenovao njega. Pa smo kamenovali njega u (tom izvjesnom) klanjalištu (tj. u mjestu gdje se klanjaju bajrami i dženaze). Pa pošto je potreslo (tj. pogodilo svojom oštricom, ili natrudilo, oslabilo) njega (to) kamenje, pobjegao je. Pa smo ga stigli u (medinenskom, medinskom) kamenjaru (kamenitom predjelu) pa smo ga kamenovali.

GLAVA:

Za (svakoga) bludnika je (taj kazneni) kamen.

PRIČAO NAM JE Ebul-Velid, pričao nam je Lejs od Ibnu Šihaba, od Urveta, od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je:

Prepirali (Parničili) su se Sa'd i Ibnu Zem'ate (sin Zem'atov), pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"On je za tebe (tj. Taj dječak za koga se prepirete, tvoj je) o Abde, sine Zem'ata! Dijete je za (tu) postelju (tj. Dijete pripada postelji na kojoj se rodi). Zastri se (Pokrij se) od njega, o Sevdeto (o Sevdto)!" Povećao je nama Kutejbete od Lejsa: "..... a za (svakoga) bludnika je (kazneni) kamen (tj. kamenovanje)."

PRIČAO NAM JE Adem, pričao nam je Šubete, pričao nam je Muhamed, sin Zijada, rekao je: Čuo sam Ebu Hurejreta: Rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Dijete je za postelju, a za bludnika je kamen."

GLAVA

(izvjesnoga, ili kaznenoga) kamenovanja u (tj. na izvjesnoj) ploči (tj. popločanom mjestu između Bogomolje i pijace u Medini).

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Usmana, pričao nam je Halid, sin Mahleda, od Sulejmana, pričao mi je Abdullah, sin Dinara, od Ibnu Umera, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je:

Doveo se poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (jedan) Židov i (jedna) Židovka, (a) već su proizveli njih dvoje zajedno (skupa nešto, tj. ružan čin, nevaljalo djelo, a to će reći: bludničili su njih dvoje skupa). Pa je rekao (Muhamed a.s.) njima (prisutnim Židovima):

"Šta nalazite u vašoj (svojoj) knjizi (u vezi kazne za blud)?" Rekli su: "Zaista naši učenjaci proizveli su ocrnjenje (tj. namazanje, mazanje ugljenom njihova) lica i (to) davanje jahati naopačke (bludniku i bludnici)."

(Izraz "vet-tedžbijeti" ima mnogo tumačenja i značenja. Od svih tih tumačenja ovdje je samo navedeno to jedno.)

Rekao je Abdullah, sin Selama: "Pozovi ih, o poslaniče Allaha, za Tevrat." Pa se je njemu donio on. Pa je stavio jedan (od) njih svoju ruku na ajet (u kojem se nalazi zapovjed)

kamenovanja, i počeo je (da) čita (ono) što je prije njega i što je poslije njega. Pa je rekao njemu Ibnu Selam:

"Podigni tvoju (svoju) ruku", pa kada li je ajet (o zapovjedi) kamenovanja pod njegovom rukom! Pa je zapovjedio za njih dvoje poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa su se kamenovali njih dvoje (tj. kamenovani su). Rekao je Ibnu Umer: Pa su se kamenovali njih dvoje kod (te izvjesne) ploče (tj. kaldrme, popločanoga mjesta između Bogomolje i pijace u Medini). Pa sam vidio (onoga) Židova (kako) se je nadnio na nju (tj. sagnuo se, nagnuo se je nad nju da je sačuva od kamenja).

GLAVA

(izvjesnoga) kamenovanja u (izvjesnome) klanjalištu (tj. mjestu gdje se klanjaju bajrami i džezaze, a to mjesto u Medini je bilo u pravcu mezariluka Bekiul-Garkada, a sastojalo se je od otvorenoga prostora).

PRIČAO NAM JE Mahmud, pričao nam je Abdurezak, izvijestio nas je Mamer od Zuhrije, od Ebu Selemeta, od Džabira da je (jedan) čovjek iz (plemena) Eslema došao Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je priznao za (svoj) blud. Pa se okrenuo (tj. okretao) od njega Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, dok je posvjedočio na svoju osobu (tj. na sebe taj čovjek) četiri puta. Pa je rekao njemu Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Je li sa tobom ludost?" Rekao je: "Ne." Rekao je: "Jesi li se oženio?" Rekao je: "Da." Pa je zapovjedio za njega, pa se je kamenovao u (tj. na izvjesnome) klanjalištu. Pa pošto (ga) je potreslo (pogodilo svojom oštricom to) kamenje, pobjegao je. Pa se je stigao, pa je kamenovan dok je umro (dok nije umro). Pa je rekao za njega (tj. o njemu) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, dobro i klanjao je na njega (tj. klanjao mu je džezazu - molitvu za umrloga). A nije rekao Junus i Ibnu Džurejdž od Zuhrije: pa je klanjao na njega.

GLAVA

(onoga) ko je pogodio (tj. ko učini, počini jedan) grijeh ispod (te određene) kazne (tj. koji ne podliježe kazni, manji grijeh), pa je izvijestio (svoga) vođu, pa nema (nikakve) kazne na njega (tj. njemu) poslije (njegovoga) pokajanja kada je došao (i izvijestio vođu, rukovodioca samo) tražeći rješenje (od njega).

Rekao je 'Ata': Nije kaznio njega (jednoga čovjeka koji se požalio da je počinio jedan grijeh - nije ga kaznio) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio. A rekao je Ibnu Džurejdž: I nije kaznio (onoga) koji je spolno općio (po danu) u ramadanu (za vrijeme ramazana). I nije kaznio Umer druga (izvjesne) srne (košute, tj. nije kaznio onoga koji je ulovio srnu, a bio je obukao hodočasničku odjeću i nije u tom slučaju smio loviti). I o njemu (tj. o tome se je predao, pričao hadis) od Ebu Usmana, od Ibnu Mes'uda, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO NAM JE Kutejbete, pričao nam je Lejs od Ibnu Šihaba, od Humejda, sina Abdurahmana, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, da je (jedan) čovjek pao sa svojom ženom (u spolni odnos) u ramadanu (mjesecu kada se posti), pa je tražio rješenje poslaniku (tj. od poslanika) Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. Pa je rekao:

"Da li nalaziš (Imaš li) vrat (tj. roba)?" Rekao je: "Ne." Rekao je: "Da li možeš post (tj. postiti) dva mjeseca?" Rekao je: "Ne." Rekao je: "Pa nahrani šezdeset bijednika." A rekao je Lejs od Amra, sina Harisa, od Abdurahmana, sina Kasima, od Muhameda, sina Džafera sina Zubejra, od Abbada, sina Abdullaha sina Zubejra, od Aiše: Došao je (jedan) čovjek Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, u Bogomolju (i) rekao je:

"Spalio sam se." Rekao je: "Od (tj. Zbog) čega je to?" Rekao je: "Pao sam sa svojom ženom u ramadanu (u spolni odnos)." Rekao je njemu: "Milodari!" Rekao je: "Nema kod mene (ni jedna) stvar (tj. Nemam ništa)." Pa je sjedio (Sjeo je, Sjedio je). Pa je došao njemu (jedan) čovjek, (i) tjera (tjerajući jednoga) magarca, i sa njim je (kod njega je neka) hrana - rekao je Abdurahman: Ne znam šta (tj. kakva) je ona - ka Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio. Pa je rekao:

"Gdje je (taj) spaljeni (tj. taj koji se je spalio)?" Pa je rekao: "Evo, ja sam to!" Rekao je: "Uzmi ovo, pa milodari s njim (milodari ga - podijeli ovo kao milostinju)!" Rekao je: "Na potrebnijega od mene (od sebe)? Nema za moju porodicu (nikakve) hrane." Rekao je: "Pa jedite ga." (To jest: Pa onda uzmite vi to sebi).

Rekao je Ebu Abdullah: Prvi hadis je jasniji, (tj.) njegov govor: "Nahrani tvoju (svoju) porodicu!"

GLAVA:

Kada je priznao za (izvjesnu) kaznu, a nije objasnio, da li je za (njegovoga) vođu (rukovodioca, zapovjednika, sudiju) da pokrije na njega (tj. njemu taj grijeh, da ga sakrije)?

PRIČAO NAM JE Abdulkuddus, sin Muhameda, pričao mi je Amr, sin Asima, Kilabija, pričao nam je Hemam, sin Jahja-a, pričao nam je Ishak, sin Abdullaha sina Ebu Talhata, od Enesa, sin Malika, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je:

Bio sam kod Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, pa je došao njemu (jedan) čovjek pa je rekao:

"O poslaniče Allaha! Zaista ja sam pogodio (učinio jedan grijeh za koji zaslužujem jednu tjelesnu) kaznu, pa uspostavi (tj. izvrši) je na meni (na mene)." Rekao je: A nije pitao njega o njemu (o njoj). Rekao je: I prisustvovala (tj. I došla) je (redovna) molitva, pa je klanjao sa Vjerovijesnikom, pomilovao ga Allah i spasio. Pa pošto je izvršio (završio) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (tu) molitvu, ustao je k njemu (taj) čovjek pa je rekao:

"O poslaniče Allaha! Zaista ja sam pogodio kaznu (zaslužio sam kaznu), pa uspostavi u meni (tj. na meni, nada mnom) knjigu Allaha (tj. propis koji stoji u Allahovoj knjizi)!" Rekao je: "Zar nije (bilo to da) si već klanjao sa nama?" Rekao je: "Da." Rekao je: "Pa zaista Allah je već oprostio tebi tvoj grijeh." Ili je rekao: "..... tvoju kaznu."

GLAVA:

Da li (da) govori (tj. da rekne izvjesni) vođa (izvjesnom) priznavaocu (da je učinio blud, preljub): "Možda ti (da) si dotaknuo (samo dotaknuo tu ženu) ili si pritisnuo (nju rukom; ili namignuo okom na nju - jer "gameze" znači i namignuti, a i pritisnuti, stisnuti rukom nekoga - da li će to da rekne priznavaocu)?"

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Muhameda, Džu'fija, pričao nam je Vehb, sin Džerira, pričao nam je moj otac, rekao je: Čuo sam Ja'la-a, sina Hakima, od Ikrimeta, od Ibnu Abasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je: Pošto je došao Maiz, sin Malika, Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je njemu:

"Možda ti (da) si poljubio, ili si pritisnuo (rukom) ili si pogledao (nju)?" Rekao je: "Ne, o poslaniče Allaha!" Rekao je: "Jesi li izvršio spolni odnos (sa) njom?" Neće ciljati (nagovještavati, tj. Ne cilja, ne nagovještava - a to će reći: Pitao ga je Muhammed a.s. tako da on u pitanju nije upotrebio nikakav izraz kojim se cilja i aludira na izvršenje spolnoga odnosa, nego je upotrebio izraz koji to izravno, direktno znači, jer "nake, jeniku nejkun" znači izvršiti spolni odnos, akt, ili kako se to prostački rekne: jebati). Rekao je: Pa kod toga (tj. Pa tada kod takvoga utvrđivanja stanja) je zapovjedio za njegovo kamenovanje.

GLAVA

pitanja (izvjesnoga) vođe (izvjesnome) priznavaocu (tj. onome koji priznaje blud): "Da li si se oženio (prije preljuba, bluda)?"

PRIČAO NAM JE Seid, sin 'Ufejra, rekao je: Pričao mi je Lejs, pričao mi je Abdurahman, sin Halida, od Ibnu Šihaba, od Ibnul-Musejeba i Ebu Selemeta da je Ebu Hurejrete rekao: Došao je poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (jedan) čovjek od (izvjesnih) ljudi, a on je u Bogomolji, pa je dozivao njega:

"O poslaniče Allaha! Zaista ja sam bludničio." Hoće (da kaže da misli na) svoju osobu (na sebe). Pa se okrenuo od njega Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio. Pa se je odstranio (tj. pomaknuo u stranu, na stranu) za polovinu njegovoga lica (tj. na kraj) koji je (taj što) se okrenuo prema njemu (Muhamed a.s.), pa je rekao:

"O poslaniče Allaha! Zaista ja sam bludničio." Pa se okrenuo od njega. Pa je došao za polovinu (tj. prema polovini, prema kraju) lica Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, koji je (taj kraj što) se okrenuo od njega. Pa pošto je svjedočio na svoju osobu (na sebe) četiri svjedočenja, pozvao je njega Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"Je li s tobom ludost (Je si li lud)?" Rekao je: "Ne, o poslaniče Allaha!" Pa je rekao: "Jesi li se oženio (tj. Jesi li se ženio)?" (A to će reći: "Jesi li bivao ženjen, oženjen?"). Rekao je: "Da, o poslaniče Allaha!" Rekao je: "Oдите, pa kamenujte njega."

Rekao je Ibnu Šihab: Izvijestio me je (onaj) ko je čuo Džabira (koji) je rekao: Pa sam bio u (tj. među onima) ko je kamenovao njega. Pa smo kamenovali njega u (izvjesnome) klanjalištu. Pa pošto je potreslo (uzdrimalo ili nasjeklo) njega (to) kamenje, strugnuo je (tj. skočio je žureći, bježeći), čak (tako da) smo ga stigli (tek) u (medinenskom, u medinskom) kamenjaru (kamenitom predjelu okolo-oko Medine) pa smo kamenovali njega (ili: pa smo ga kamenovali).

GLAVA

(izvjesnoga, vlastitoga) priznavanja za (svoj) blud (preljub).

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Sufjan, rekao je: Zapamtili smo ga (tj. sljedeći hadis) iz usta Zuhrije (koji) je rekao: Izvijestio me je Ubejdulah da je on čuo

Ebu Hurejreta i Zejda, sina Halida, rekla su njih dvojica: Bili smo kod Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, pa je ustao (jedan) čovjek pa je rekao:

"Zaklinjem te Allahom, (ne čini ništa drugo) osim što si sudio (tj. osim to da sudiš) među nama sa knjigom Allaha!" Pa je ustao njegov protivnik - a bio je razumniji (ili: a bio je bolji pravnik) od njega - pa je rekao: "Sudi među nama sa knjigom Allaha (tj. po knjizi Allaha), i dozvoli meni (da govorim)." Rekao je: "Reci (tj. Govori)!" Rekao je:

"Zaista moj sin bio je nadničar (najamnik, tj. sluga, slugan) na ovoga (tj. u ovoga, kod ovoga), pa je bludničio sa njegovom ženom. Pa sam se otkupio (tj. oslobodio) od njega sa stotinu ovaca i (jednim) sluganom (slugom). Zatim sam pitao (neke) ljude od stanovnika (izvjesnoga) znanja (tj. pitao sam o tome neke učene ljude), pa su izvijestili mene da je na moga sina bičevanje (sa) stotinu (udaraca) i udaljenje (od) godinu (dana u tuđinu, progonstvo, interniranje), a na njegovu ženu (da) je (to izvjesno) kamenovanje." Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Tako mi (Allaha) koji je (Taj što je) moja duša u Njegovoj ruci zaista ću suditi svakako među vama dvojicom sa knjigom Allaha, veličajno je Njegovo spominjanje. Stotinu ovaca (tih) i (taj) slugan su vraćanje na tebe (tj. ima da ti se to sve povrati). A na tvoga sina je bičevanje (od) stotine (udaraca) i udaljenje (od) godine (dana u tuđinu). I porani (tj. I odi, idi rano ujutru), o Unejse, na ženu ovoga (tj. ka ženi ovoga) pa ako je priznala (tj. ako ona to prizna), pa kamenuj nju." Pa je poranio na nju (tj. k njoj). Pa je priznala, pa je kamenovao nju. Rekao sam Sufjanu: Nije rekao: "Pa su izvijestili mene da je na moga sina (to) kamenovanje." Pa je rekao: Sumnjam u nju (u tu predaju takvu) od Zuhrije, pa možda sam rekao nju, a možda sam šutio (ili: pa ponekad sam rekao nju, a ponekad sam šutio).

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Sufjan od Zuhrije, od Ubejdulaha, od Ibnu Abasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je: Rekao je Umer:

Zaista već sam se plašio da se odulji za (izvjesne) ljude vrijeme, čak (da) govori (neki) govornik: "Nećemo naći (tj. Ne nalazimo to) kamenovanje u knjizi Allaha!", pa (da) zalutaju sa ostavljanjem (jedne) dužnosti (što) je spustio nju Allah. Zar ne (tj. Pazite, Pažnja, Pozor)! I zaista (to) kamenovanje je istina (tj. dužnost, obavezni zakon) na (nad onim licem da se izvrši) ko je bludničio, a već se je oženio (ženio) kada je ustao (tj. kada se je uspostavio, utvrdio nužni) dokaz, ili je bio teret (trudnoće, tj. ili se pokaže i ustanovi trudnoća kod ženskoga lica) ili (izvjesno lično) priznavanje (bluda). Rekao je Sufjan: Tako sam zapamtio. Zar ne! I već je kamenovao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, i kamenovali smo poslije njega.

GLAVA

kamenovanja (izvjesne žene) trudne od (zbog izvjesnoga) bluda kada se je udavala.

PRIČAO NAM JE Abdulaziz, sina Abdulallaha, pričao mi je Ibrahim, sin Sa'da, od Saliha, od Ibnu Šihaba, od Ubejdulaha, sina Abdullaha sina 'Utbeta sina Mes'uda, od Ibnu Abasa rekao je:

Bio sam (običaja da) dajem čitati (nekima) ljudima od (tih) Iseljenika (tj. Poučavah čitanju Kur'ana neke Iseljenike), od njih je (jedan bio i) Abdurahman, sin Avfa. Pa dok sam ja u njegovom stanu (doslovno: u njegovom odsjedalištu) u (tj. na) Mini, a on je (u tom času bio) kod Umera, sina Hataba, u zadnjem hodočašću (što) je hodočastio njega (Umer), kadli se

je vratio (tj. kadli se vrati) k meni Abdurahman pa je rekao (pa reče): "Da si vidio (jednoga) čovjeka (koji) je došao zapovjedniku (svih) vjernika danas pa je rekao:

"O zapovjedniče vjernika! Da li je tebi u omsici (u iksu, u vezi toga-i-toga, tj. da poduzmeš nešto u pogledu omsice, tog-i-tog, iksa koji) govori (ovo): "Da je već umro (tj. Da umre) Umer, zaista već bih se prisegnuo (pokorio na vjernost) omsici (tom-i-tom). Pa tako mi Allaha nije bila prisega Ebu Bekru osim iznenađenje (iznenada, neočekivanjem, neočekivano), pa se je upotpunila (ta prisega tako)."

Pa se rasrdio (naljutio) Umer, zatim je rekao: "Zaista ja, ako je htio (tj. ako htjedne) Allah, zaista sam ustajač (ustaću) večeras u (među tim) ljudima, pa sam opomenjivač (upozoravač - opomenuću, upozoriću) njih (na) ove koji hoće da otimaju (da otmu) njima njihove poslove. Rekao je Abdurahman: Pa sam rekao: "O zapovjedniče vjernika! Ne čini (to), pa (tj. jer) zaista (to) vrijeme hodočašća sakuplja gomilu (rulju, prostake od tih) ljudi i njihove (male, mlade) skakavce (tj. i ljude štetočine, ljude koji su brzi i hitri skočiti u svako zlo), pa zaista oni su oni (tj. ti) koji nadvladavaju na tvoju blizinu (druge, tj. koji se probijaju da budu tebi najbliže) kada ustaneš u (tj. među) ljude (da govoriš). I ja se plašim da ustaneš, pa (da) govoriš (neku) besjedu (što će da) razleti nju (tj. da pusti, raširi nju) od tebe svaki razletivač (tj. svaki raširivač šireći je na svoj način shvaćenu), i da neće zapamtiti (oni) nju, i da neće staviti nju (tvoju besjedu) na njezina mjesta, pa pričekaj dok dođeš (u) Medinu, pa (jer) zaista ona je kuća (tj. domovina naše) seobe (iseljenja) i (Muhammedovoga a.s.) postupka (običaja), pa (da) se spojiš sa stanovnicima (izvjesnoga) razumijevanja (tj. sa razumnima, sa pravnicima) i uglednicima (velikašima tih izvjesnih) ljudi, pa (da) govoriš šta si govorio bivajući moćan (snažan ti u tome), pa (će da) zapamte stanovnici (izvjesnoga) znanja (tj. pa da zapamte učeni) tvoju besjedu i (da oni) stave nju na njezina mjesta." Pa je rekao Umer:

"Zar ne (tj. Pazi, Pažnja, Pozor)! Tako mi Allaha, ako je htio Allah, zaista ustaću svakako s time (u) prvome ustajanju (u prvome mjestu ustajanja što) ustanem njega u Medini." Rekao je Ibnu Abas: Pa smo došli (u) Medinu u peti (tj. na kraju, u zadnjem dijelu) mjeseca zul-hidžeta. Pa pošto je bio petak, požurili smo (svoj) odlazak (dolazak) kada se je nagnulo Sunce (k zapadu sa podnevne tačke), čak nađem Seida, sina Zejda sina Amra sina Nufejla, (a on je u stanju, stavu) sjedeći uz ugao govornice (Muhameda a.s., tj. Muhamedove a.s. govornice). Pa sam sjeo okolo-oko (tj. kod) njega (kraj njega), (i) dotiče moje koljeno njegovo koljeno. Pa nisam ostao (tj. čekao dugo) da (pa) je izašao Umer, sin Hataba. Pa pošto sam vidio njega dolazećega (prema nama, tj. da on dolazi), rekao sam Sa'du, sinu Zejda sina Amra sina Nufejla:

"Zaista govoriće svakako večeras (tj. danas poslije podne Umer jednu takvu) besjedu, (i) nije rekao nju otkako se je imenovao (postavio) halifom." Pa je zanijekao na mene (tj. Pa je on osudio mene) i rekao je: "Šta si možda (ti nadao se, tj. Šta se ti možda nadaš) da govori (da rekne on ono) što nije rekao prije njega (prije ovoga časa)?" Pa je sjeo Umer na Govornicu. Pa pošto su ušutjeli (ti) muezini (pozivači na molitvu), ustao je, pa je pohvaljivao na Allaha (tj. zahvaljivao je Allahu) sa (onim načinom) što je on njegov stanovnik (pripadnik, tj. zahvaljivao Mu je onako kako Mu pripada i dolikuje), (a) zatim je rekao:

"Što se tiče poslije, pa zaista ja sam govornik (tj. ja ću govoriti, reći) vama (jednu) besjedu, već se je odredilo meni da govorim nju, neću znati (tj. ne znam), možda ona (da) je između dviju ruku moga roka (tj. možda ona da je pred moju smrt). Pa ko je razumio (tj. ko razumi, shvati) nju, i zapamtio je (i zapamti) nju, pa neka priča za nju gdje (god) dopre (dođe) s njim njegova samarica (tj. dokle god ga donese njegova jahaća životinja). A ko se je plašio (ko se plaši) da neće razumjeti nju, pa neću dozvoliti (tj. ne dozvoljavam ni) za jednoga

(čovjeka, tj. nikome) da laže na mene. Zaista Allah je poslao Muhameda, pomilovao ga Allah i spasio, sa (Svojom) istinom i spustio je na njega (Svoju) knjigu. Pa je bilo od (onoga) što je spustio Allah (i) ajet (u kome se nalazi propis toga) kamenovanja. Pa je čitao nama njega, i razumjeli smo ga i zapamtili smo ga. Pa zbog toga je kamenovao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, i kamenovali smo poslije njega. Pa plašim se ako bude dugo (ako se odulji) sa (izvjesnim) ljudima vrijeme, da govori (da rekne neki) govornik: "Tako mi Allaha ne nalazimo ajet (toga) kamenovanja u knjizi Allaha!", pa (da) zalutaju sa ostavljanjem (tj. zbog napuštanja jedne) dužnosti (zapovjedi što) je spustio nju Allah. I (to) kamenovanje u knjizi Allaha je istina (tj. dužnost obavezna) na (onom da se izvrši) ko je bludničio kada se je oženio (ženio, bivao u braku) od (izvjesnih, ili: od svih) ljudi i žena, kada je ustao (tj. uspostavio se nužni) dokaz, ili je bila (jasna) trudnoća ili (lično) priznavanje. Zatim zaista mi smo bili (u prilici da) čitamo u (onome) što čitamo od knjige Allaha (ajet čiji je tekst i čitanje ukinuto, dokinuto, a čiji je smisao i sadržaj ostao i dalje u važnosti, a taj ajet je glasio ovako):

"Da ne želite (da se odreknete) od vaših očeva (tj. ne mrzite svoje očeve), pa (jer) zaista ono je bezvjerstvo s vama (u vama) da želite (odricanje) od vaših očeva.", ili (je taj ajet glasio ovako): "Zaista (jedno) bezvjerstvo (nevjerništvo) je s vama da želite (odreći se) od vaših (svojih) očeva.". Zar ne (tj. Pazi, Pažnja, Pozor)! Zatim je zaista poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, rekao:

"Ne hvalite pretjerano mene kao što se je hvalio (tj. kao što je hvaljen) pretjerano 'Isa, sin Merjeme, i govorite: rob Allaha i Njegov poslanik." Zatim zaista je ono doprlo meni da (je jedan) govornik od vas govorio: "Tako mi Allaha da je umro (tj. da umre) Umer, prisegnuo bih se (na vjernost) omsici (tom-i-tom)." Pa neka se ne obmanjuje (ne vara) nikako (nipošto ni jedan) čovjek (pa) da govori: Samo je bila prisega Ebu Bekru (bila je samo jedna) iznenadnost, i upotpunila se je. Zar ne! I zaista ona je već bila ovako (tj. takva), ali Allah je sačuvao (tj. odbio i spriječio) njezino zlo. A nije od vas (ni jedan onaj) ko (je takav da) se odsijecaju (kamilini, devini) vratovi k njemu kao Ebu Bekr. Ko se prisegnuo (nekome) čovjeku od (nekoga drugoga načina) osim zdogovora (bez savjetovanja, bez dogovora) od (strane izvjesnih) muslimana, pa neće se prisegnuti (tj. pa ne prisegne se) njemu, onome (kome se je priseglo), a niti (se je prisegnuo onaj) koji se je prisegnuo njemu (iz bojazni od) izlaganja propasti (zbog opasnosti) da se njih dvojica ubiju (da budu ubijeni). I zaista ono je već bilo od naše vijesti kada je usmrtio Allah Svoga vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (to) da su se Pomagači protivili nama i sakupili su se cijeli (tj. svi) oni u nastrešnici Saidetovića. I protivio se je (tj. izostao je) od nas Alija, i Zubejr i ko je sa njima dvojicom. I sakupili su se Iseljenici ka Ebu Bekru. Pa sam rekao Ebu Bekru:

"O Ebu Bekre! Odi s nama (tj. Odvedi nas) ka ovoj našoj braći od Pomagača." Pa smo otišli, hoćemo njima. Pa pošto smo se približili njima (doslovno: od njih, tj. do njih), susrela su nas dva čovjeka od njih, dva dobra (čovjeka), pa su spomenula njih dva (ono) što se je složio na njemu (u čemu se složio taj njihov) narod (tj. Pomagači, a to je da Sa'd, sin 'Ubadeta bude halifa), pa su njih dvojica rekla: "Gdje hoćete (Gdje ćete), o družino Iseljenika?" Pa smo rekli: "Hoćemo ovoj našoj braći od Pomagača." Pa su njih dva rekla: "Nema na vas (nikakve poteškoće) da se ne približite njima. Izvršite vaš (svoj) posao (ili: vašu stvar)." Pa sam rekao: "Tako mi Allaha zaista ćemo doći svakako njima." Pa smo otišli dok smo došli njima u nastrešnicu Saidetovića, pa kada li (jedan) čovjek zamotan (ili: pokriven) između njihovih leđa dvojih (tj. u njihovoj sredini, među njima)! Pa sam rekao:

"Ko je ovaj?" Rekli su: "Ovo je Sa'd, sin 'Ubadeta." Pa sam rekao: "Šta je njemu?" Rekli su: "Daje se njemu zažestiti (tj. bolovati žestoko od groznice, a to će reći: Boluje od groznice, trese se od groznice)." Pa pošto smo sjedili malo, osvjedočio se je (tj. izrekao je

kelimei - šehadet) njihov govornik, pa je hvalio na Allaha sa (onim) što je On njegov stanovnik (tj. pa je zahvaljivao Allahu onako kako Mu pripada i dolikuje), zatim je rekao:

"Što se tiče poslije, pa mi smo pomagači Allaha (tj. pomagači Allahove vjere Islama) i četa (tj. vojska vjere) Islama. A vi ste, družino Iseljenika, (jedna manja) skupina, i već je pridošla (jedna) pridošlica (tj. jedna mala družina, skupina drugova) od vašega naroda, pa kada li oni hoće da odsiječu nas od našega korijena i da odstrane (istjeraju oni) nas od (ove) stvari (od ovoga posla, tj. od vlasti i vladavine, od upravljanja državom)!" Pa pošto je ušutio, htio sam da govorim. I bio sam pripravio (uljepšao jednu) besjedu (koja) je zadivljavala mene (tj. koja mi se je dopadala), (i) hoću da proturim nju između dviju ruku (tj. pred) Ebu Bekra, i bio sam (takav u tome da) uljubaznim (tj. da odbijem, da ublažim) od njega neki dio (njegove) oštine. Pa pošto sam htio da govorim (tj. da progovorim), rekao je Ebu Bekr:

"Na tvojoj polaganosti (tj. Polagano ti, Polako ti, Lakše ti)!" Pa sam mrzio da rasrdim njega. Pa je govorio Ebu Bekr, pa je on bio blaži od mene i dostojanstveniji (ozbiljniji). Tako mi Allaha nije ostavio (on ništa) od riječi (tj. ni jedne riječi koja) je zadivljavala mene u mome pripravljanju osim (da) je rekao (tj. nego je rekao) u svome ekspromptu (kraćem govoru održanom bez pripreme, održanom odjednom, najednom, iznenada) slično njoj (mojoj pripremljenoj besjedi) ili vrijednije (bolje od nje), dok je ušutio. Pa je rekao:

"Što ste spomenuli u vama (u sebe, kod sebe) od dobra, pa vi ste za njega stanovnici (tj. dostojni toga dobra, vama pripada to dobro nepobitno). A neće se znati (nikada) ovaj posao (uprave i vlasti ni za koga drugoga) osim za ovo pleme od Kurejševića. Oni su najsredotočniji (najumjereniji, tj. najpravedniji i najispravniji od svih) Arapa porijeklom i domom. I već sam se zadovoljio vama (tj. već sam zadovoljan vama, pristajem vam da prihvatite za vladara) jednoga (od) ova dva čovjeka, pa prisegnite se (na vjernost) kojem (od) njih dvojice ste htjeli (tj. kojem god hoćete između njih dvojice)." Pa je uzeo za moju ruku i za ruku Ebu 'Ubejdeta, sina Džerraha, a on je sjedilac (tj. a on sjedi) između nas. Pa nisam mrzio od (onoga) što je (god) rekao (ništa) osim nju (osim tu riječ kojom mene predlaže za vladara). Bilo je tako mi Allaha da se proturim (naprijed), pa (da) se udari moj vrat (sabljom pod uslovom da) neće približiti mene to od (tj. do kakvoga) grijeha, (to je bilo, to bi bilo) draže (milije) k meni od (toga nego) da se zavlastim (tj. nego da se postavim za zapovjednika) na narodu (tj. nad jednim narodom takvim što) je u njima (tj. nad ljudima među kojima je) Ebu Bekr. Moj Bože, (tako je stanje i mišljenje moje i sve dosad ostalo) osim da ukrasi k meni moja duša kod (moje) smrti (neku) stvar (tj. nešto, neko drugo mišljenje što ja) neću naći (tj. ne nalazim) njega sada. Pa je rekao (govorio je ponovno) govornik (tih) Pomagača:

"Ja sam njezin korjenčić (tj. trupac, panj što) se češe od njega (o njega) i njezina palmica podbočena (stubom ili sličnim da se ne slomi od roda, ili palmica ograđena trnjem da se zaštiti od tuđih ruku). Od nas (neka) je (jedan) zapovjednik, a od vas (neka) je (jedan) zapovjednik, o družino Kurejševića!" Pa se umnožila (izvjesna) galama (vika, dreka) i podigli su se (izvjesni) glasovi, čak sam se preplašio od (izvjesnoga) suprostavljanja (protivljenja, tj. razdora), pa sam rekao:

"Prostri (tj. Pruži) tvoju (tj. svoju) ruku, o Ebu Bekre!" Pa je prostro (tj. Pa je pružio) svoju ruku, pa sam se prisegnuo njemu i prisegnuli su se njemu (prisutni) Iseljenici. Zatim su se prisegnuli njemu (prisutni) Pomagači. I nasrnuli (skočili) smo na Sa'da, sina 'Ubadeta (da se i on prisegne). Pa je rekao (jedan) govornik od njih: "Ubili ste Sa'da, sina 'Ubadeta." Pa sam rekao: "Ubio je Allah Sa'da, sina Ubadeta (tj. On mu nije odredio u sudbini da bude vladar)." Rekao je Umer: "I zaista mi tako mi Allaha nismo našli u (onome) što smo (u čemu smo) prisustvovali (ništa) od posla (tj. ni jednoga posla) jačega od prisegnuća (tj. od davanja

prisege) Ebu Bekru. Strahovali smo ako smo se rastali (tj. ako se rastanemo s tim prisutnim narodom, a nije bila prisega, da se prisegnu (oni nekome) čovjeku od njih (tj. između sebe) poslije nas, pa ili smo se prisegnuli (tj. pa ili ćemo se onda prisegnuti) njima na (ono) što se nećemo zadovoljiti (tj. s čime nismo zadovoljni), i ili ćemo (da) se suprostavimo njima, pa (će da) bude pokvarenost (nered, zlo). Pa ko se je prisegnuo (tj. ko se prisegne jednome, nekome) čovjeku na (neki drugi način) osim (jednoga) zdogovaranja (mimo dogovaranja) od (izvjesnih, pozvanih) muslimana, pa neće se slijediti on, a niti (onaj) koji se je prisegnuo njemu (zbog bojazni) izlaganja opasnosti da se ubiju njih dvojica (tj. i onaj ko se je prisegnuo i onaj kome se je taj prisegnuo)."

GLAVA:

Dvoje nevjenčavanih se bičuju i protjeravaju njih dvoje (u izgnanstvo, tj. Ako blud učini momak i djevojka - momak koji se nije nikada ženio i djevojka koja se nije udavala - kažnjavaju se bičevanjem i izgnanstvom). "Bludnica (izvjesna) i bludnik (izvjesni), pa bičujte svako jedno (tj. svako pojedino) od njih dvoga stotinu udaraca bičem, i neka ne uzme vas za njih dvoje (tj. prema njima dvoma nikakva) samilost u vjeri Allaha ako ste bili (vi takvi da) vjerujete u Allaha i (izvjesni) dan zadnji (tj. i sudnji dan), i neka prisustvuje kazni njih dvoga (jedna) skupina (grupa) od (izvjesnih, ili nekih) vjernika. Bludnik (izvjesni) neće vjenčati (nikoga) osim (neku) bludnicu ili idolopoklonicu, a (izvjesna) bludnica je (takva žena da) neće vjenčati nju (niko drugi) osim (neki) bludnik ili idolopoklonik, i zabranilo se je (tj. i zabranjeno je) to na (izvjesne, ili: na sve) vjernike."

Rekao je Ibnu "Ujejneta: "..... samilost...." (tj. samilost u) uspostavljanju (izvršavanju nad nekom osobom tih tjelesnih) kazni. (Doslovno: "..... samilost....." je uspostavljanje kazni.)

PRIČAO NAM JE Malik, sin Ismaila, pričao nam je Abdulaziz, izvijestio nas je Ibnu Šihab od Ubejdulaha, sina Abdullaha sina Utbeta, od Zejda, sina Halida, Džuheniye rekao je:

Čuo sam Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) zapovjeda u (tj. za onoga) ko je bludničio, a nije se ženio (nije bivao ženjen), bičevanje stotine (udaraca) i progonstvo (u tuđinu u trajanju od) godine (dana).

Rekao je Ibnu Šihab: A izvijestio me je Urvete, sin Zubejra, da je Umer, sin Hataba, progonio (u tuđinu), zatim nije prestao taj običaj (da postoji).

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Bukejra, pričao nam je Lejs od Ukajla, od Ibnu Šihaba, od Seida, sina Musejbeba, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, sudio u (pogledu onoga) ko je bludničio, a nije se ženio (da se ima kazniti) sa protjerivanjem (u trajanju od) godine (dana i još uz to) sa uspostavljanjem (tj. izvršenjem tjelesne) kazne nad njim.

GLAVA

protjerivanja stanovnika (izvjesnih) grijeha (tj. griješnika) i (izvjesnih) ženskaraca (tj. onih koji se ponašaju kao žene, onih muških koji oponašaju žene).

PRIČAO NAM JE Muslim, sin Ibrahima, pričao nam je Hišam, pričao nam je Jahja od Ikrimeta, od Ibnu Abasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je:

Prokleo je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (izvjesne) ženskarce od (izvjesnih) ljudi i (izvjesne) muškarace od (izvjesnih) žena, i rekao je:

"Izvedite (tj. Istjerajte) ih iz vaših (iz svojih) kuća!" I izveo (tj. istjerao) je omsicu (tj. tog-i-tog). I izveo je (istjerao) je Umer omsicu.

GLAVA

(onoga) ko je zapovjedio (nekome drugome) osim (izvjesnoga) vođe za uspostavljanje (izvršenje izvjesne) kazne (bivši on) odsutan od njega.

PRIČAO NAM JE Asim, sin Alije, pričao nam je Ibnu Ebu Zi'b od Zuhrije, od Ubejdulaha, od Ebu Hurejreta i Zejda, sina Halida, da je (jedan) čovjek od Beduina došao k Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, a on je sjedilac (tj. a on sjedi), pa je rekao:

"O poslaniče Allaha! Sudi sa knjigom (tj. prema knjizi) Allaha!" Pa je ustao njegov protivnik pa je rekao: "Istinit je bio (tj. Istinu kaže). Sudi njemu, o poslaniče Allaha, sa knjigom (prema knjizi) Allaha! Zaista je moj sin bio najamnik (nadničar) na ovoga (tj. kod ovoga), pa je bludničio sa njegovom ženom. Pa su izvijestili mene da je na moga sina (to kazneno) kamenovanje. Pa sam se otkupio za stotinu (komada) od (izvjesnih) brava i (jednu) robinju. Zatim sam pitao stanovnike (izvjesnoga) znanja (tj. učene ljude), pa su (oni) tvrdili da je na moga sina bičevanje (od) stotine (udaraca) i protjerivanje (u tuđinu u trajanju od) godine (dana)." Pa je rekao:

"Tako mi Allaha koji je (Taj što je) moja duša u Njegovoj ruci zaista (ću da) sudim svakako među vama dvojicom sa knjigom (prema knjizi) Allaha. Što se tiče (tih) brava i (te) robinje, pa vraćanje je na tebe (tj. treba da ti se to oboje vrati, povrati), a na (a za) tvoga sina je bičevanje (od) stotinu (udaraca) i protjerivanje (u tuđinu u trajanju od) godinu (dana). A što se tiče tebe, o Unejse, pa porani na ženu ovoga (tj. odi izjutra rano ženi ovoga), pa kamenuj nju." Pa je poranio Unejs, pa je kamenovao nju.

GLAVA

govora Allaha, uzvišen je: "A ko nije mogao od vas (da ima kakav) višak (imovine, moć, mogućnost) da vjenča (izvjesne) udavače vjernice, pa (neka vjenča) od (onoga, tj. od onih) što su posjedovale vaše desnice od vaših djevojaka (tj. robinja) vjernica, a Allah je znaniji o vašem vjerovanju, neki vas su od nekih, pa vjenčavajte njih (robinje) sa dozvolom njihove porodice, i dajte im njihove nagrade sa (izvjesnim) poznatim (načinom nagrađivanja, tj. sa dobročinstvom) udate (bivši one) osim prolivačica (sjemena, tj. bivši one udate, a ne bivši bludnice koje samo žele da sjeme izliju - a to će reći: koje žele samo da zadovolje spolni nagon, a ne žele da budu u braku), a niti (bivši one) uzimačice sebi (kakvih) prijatelja, pa kada su se udale (tj. kada se udaju), pa ako su donijele bezobraštinu (tj. ako one učinu blud, preljub), pa na njih (na robinje) je polovina (onoga) što je na vjenčanim (slobodnim ženama) od (te tjelesne) kazne, to je za (onoga) ko se je plašio (ko se plaši izvjesnoga) grijeha od vas, a da se strpite, bolje je za vas (tj. bolje je vama), a Allah je (veliki) opraštač, milostiv."

GLAVA:

Kada je bludničila (izvjesna) robinja.

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, izvijestio nas je Malik od Ibnu Šihaba, od Ubejdulaha, sina Abdullaha, od Ebu Hurejreta i Zejda, sina Halida, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, da se poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pitao (tj. upitan je) o (izvjesnoj) robinji kada je (ona) bludničila (učinila blud, činila blud), a nije se udavala. Rekao je:

"Kada je bludničila, pa bičujte nju. Zatim ako je (opet) bludničila, pa (opet) bičujte nju. Zatim ako je (ponovo) bludničila, pa (ponovo) bičujte nju. Zatim prodajte nju, i da za pletenicu (tj. pa makar za pletenicu da je dadnete)." Rekao je Ibnu Šihab: Neću znati (tj. Ne znam da li je rekao da se ona proda) poslije trećega ili četvrtoga (bluda).

GLAVA:

Neće se koriti (neće se sramotiti, neće se grubo nastupati) na (izvjesnu) robinju (tj. Neće se koriti robinja) kada je bludničila i neće se protjeravati (protjerivati, nego će se samo kazniti udarcima).

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, pričao nam je Lejs od Seida Makburije, od njegovoga oca, od Ebu Hurejreta da je on čuo njega (da) govori: Rekao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Kada je bludničila (izvjesna) robinja, pa se je razjasnio (tj. pa se jasno utvrdio) njezin blud, pa neka bičuje nju, a neka ne kori (neka ne sramoti nju). Zatim ako je (ponovo) bludničila, pa neka (opet) bičuje nju, a neka ne kori (nju). Zatim ako je (opet) bludničila treći (puta), pa neka proda nju, i da (tj. pa makar) za uže od dlake (kose)." Slijedio je njega (Lejsa) Ismail, sin Umejjeta, od Seida, od Ebu Hurejreta, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

GLAVA

presuda stanovnika (izvjesne) zaštite (ili: presuda stanovnicima zaštite - a to će reći: presuda nemuslimanima - posebno Židovima i kršćanima) i njihove ženjenosti (oženjenosti) kada su bludničili i podigli su se (tj. i tuženi su) ka (izvjesnom muslimanskom) vođi.

PRIČAO NAM JE Musa, sin Ismaila, pričao nam je Abdulvahid, pričao nam je Šejbanija, rekao je: Pitao sam Abdullaha, sina Ebu Evfa-a (Ebu Evfaovoga) o (tome) kamenovanju, pa je rekao:

"Kamenovao je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio." Pa sam rekao: "Je li prije Nura (tj. prije objave ajeta u suri Nur, a u kojem se govori samo o bičevanju bludnika i bludnice), ili poslije njega (tj. ili poslije nje - te sure je vršio kamenovanje za blud)?" Rekao je: "Neću znati (tj. Ne znam)." Slijedio je njega (Abdulvahida) Alija, sin Mushira, i Halid, sin Abdullaha, i Muharibija i Ubejdet, sin Humejda, (sva četvorica pričajući) od Šejbanije. A rekao je neki (od) njih: "Maide (tj. Je li prije sure Maide - Maideta - ili poslije nje)?" A prvo (pričanje) je vjerodostojnije.

PRIČAO NAM JE Ismail, sin Abdullaha, pričao mi je Malik od Nafi'a, od Abdullaha, sina Umera, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, da je on rekao:

Zaista (izvjesni) Židovi su došli ka poslaniku Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa su spomenuli njemu da je (jedan) čovjek od njih i (jedna) žena (da) su bludničili njih dvoje. Pa je rekao njima poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Šta nalazite u Tevratu u poslu (tj. u stvari toga, u vezi toga kaznenoga) kamenovanja?" Pa su rekli: "Osramotimo njih, i bičuju se (oni - bludnici, preljubnici, tj. budu bičevani)." Rekao je Abdullah, sin Selama: "Slagali ste (Lažete). Zaista u njemu je (naređeno to) kamenovanje." Pa su donijeli Tevrat, pa su raširili (tj. pa su otvorili) njega. Pa je stavio jedan (od) njih svoju ruku na ajet (toga) kamenovanja, pa je čitao (ono) što je prije njega (toga ajeta) i što je poslije njega. Pa je rekao njemu Abdullah, sin Selama:

"Podigni tvoju (svoju) ruku." Pa je podigao svoju ruku, pa kada li u njemu (u Tevratu) ajet (toga) kamenovanja! Rekli su: "Istinit je bio (tj. Istinu je rekao, Istinu govori), o Muhamede! U njemu je ajet (toga) kamenovanja." Pa je zapovjedio za njih dvoje poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa su se njih dvoje kamenovali. Pa sam vidio (toga) čovjeka (da) se naginje (savija) na (tj. nad tu) ženu, (i) čuva nju (od toga) kamenja (tj. kako bi je zaštitio od toga kamenja).

GLAVA:

Kada je osumnjičio svoju ženu ili ženu (nekoga) osim njega (tj. ili ženu nekoga drugoga lica) za (njezin) blud kod (izvjesnoga) sudije i (izvjesnih) ljudi, da li je na (toga) sudiju (dužnost) da pošalje k njoj, pa (da) pita nju o (onome) što se je osumnjičila za njega (za što se osumnjičila).

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, izvijestio nas je Malik od Ibnu Šihaba, od Ubejdulaha, sina Abdullaha sina Utbeta sina Mes'uda, od Ebu Hurejreta i Zejda, sina Halida, da su njih dvojica izvijestila njega da su se (nekakva) dva čovjeka prepirala (parničila) ka poslaniku (tj. kod poslanika) Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao jedan (od) njih dvojice:

"Sudi među nama sa knjigom (prema knjizi) Allaha!" A rekao je (taj) drugi, a on je (bio) razumniji (od) njih dvojice: "Da, o poslaniče Allaha, pa sudi među nama sa knjigom Allaha, i dozvoli meni, da govorim." Rekao je: "Govori!" Rekao je: "Zaista moj sin je bio najamnik (nadničar) na ovoga (tj. kod) ovoga."

Rekao je Malik: A "el-asifu" je (što i) "el-edžiru" (plaćenik, nadničar).

"Pa je bludničio sa njegovom ženom. Pa su izvijestili mene da je na moga sina (to) kamenovanje. Pa sam se otkupio od njega za (sa) stotinu ovaca i za (jednu) svoju robinju. Zatim sam zaista ja pitao stanovnike (ljude izvjesnoga) znanja (tj. učene) pa su izvijestili mene da (ono) što je na moga sina, je (to) bičevanje (od) stotinu (udaraca) i protjerivanje (u tuđinu u trajanju od) godinu (dana), i samo (to) kamenovanje je (jedino) na njegovu ženu." Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Zar ne (tj. Pažnja, Pozor)! Tako mi (Onoga) koji je (Taj što je) moja duša u Njegovoj ruci zaista sudiću svakako među vama dvojicom sa knjigom Allaha. Što se tiče tvojih brava (ovaca) i tvoje robinje, pa vraćanje je na tebe (tj. pa to se vraća tebi)." I bičevao je njegovoga sina stotinom (udaraca - sa sto udaraca) i protjerao ga je (u tuđinu) godinu (dana). I zapovjedio je Unejsu Eslemiji da dođe ženi (onoga) drugoga (čovjeka), pa ako je priznala (tj. ako ona prizna za to), pa (da) kamenuje nju. Pa je priznala, pa je kamenovao nju (on-Unejs).

GLAVA

(onoga) ko je odgajao (tj. ko je kažnjavao) svoju porodicu ili (nekoga drugoga) osim njega (tj. osim nje - osim svoje porodice) bez (izvjesnoga) vladara (tj. bez traženja dozvole i odobrenja za kažnjavanje od nadležnoga vladara).

A rekao je Ebu Seid od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio: "Kada je klanjao, pa je htio jedan (čovjek, tj. neko) da prođe između njegovih dviju ruku (tj. da prođe ispred njega), pa neka odbije (spriječi) njega, pa ako nije htio (da se vrati nazad), pa neka se bori (protiv) njega (doslovno: pa neka se ubija međusobno s njime)." I činio je njega (tj. činio je to) Ebu Seid.

PRIČAO NAM JE Ismail, pričao mi je Malik od Abdurahmana, sina Kasima, od njegovoga oca, od Aiše rekla je:

Došao je Ebu Bekr, bio zadovoljan Allah od njega, a poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, stavljajući je (tj. stavio je) svoju glavu na moje stegno, pa je rekao: "Zadržala si poslanika Allaha (Allahovoga), pomilovao ga Allah i spasio, a (ti, tj. ovi) ljudi nisu na vodi (tj. nemaju vode)." Pa je korio mene (Ebu Bekr) i počeo je (da) udara sa svojom rukom u moju slabinu (tj. u moj bok). A neće spriječiti (tj. A ne sprječava) mene od (moga) pomicanja (pomjeranja, micanja ništa drugo) osim mjesto poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio. Pa je spustio (objavio) Allah ajet (toga izvjesnoga) upravljanja (ka suhoj čistoj zemlji, prašini da se njom čisti za molitvu kada nema vode za čišćenje - dakle ajet o korišćenju suhe zemlje, prašine u nedostatku vode).

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Sulejmana, pričao mi je Ibnu Vehb, izvijestio me je Amr da je Abdurahman, sin Kasima pričao njemu od svoga oca, od Aiše rekla je:

Došao je (ili: Okrenuo se meni) Ebu Bekr, pa je udario (skupljenom šakom) mene žestokim udaranjem (jako) i rekao je: "Zadržala si (ove) ljude u ogrlici (tj. zbog jedne ogrlice)." Pa sa mnom je (izvjesna moja) smrt zbog mjesta poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, a već je dao bol meni. Prema njemu (slično njemu - tj. Slično prethodnom hadisu je dalje).

"Lekeze" i "vekeze" je jedno (te isto, tj. obje riječi, oba izraza imaju isto značenje: udariti skupljenom šakom, skupljenim dlanom).

GLAVA

(onoga) ko je vidio sa svojom ženom (nekoga) čovjeka pa je ubio njega (u ljubomori, iz ljubomore).

PRIČAO NAM JE Musa, pričao nam je Ebu Avanete, pričao nam je Abdumelik od Verrada, od Mugireta rekao je: Rekao je Sa'd, sin 'Ubadeta:

Da sam vidio (tj. Ako vidim ja nekoga, Ako bi vidio) čovjeka sa mojom ženom, zaista udario sam (tj. zaista bih ja udario) njega sa (svojom) sabljom bez udaranja stranom (pljoštrnice, tj. ne udarajući ga širinom sablje, nego oštricom sablje da ga ubijem). Pa je doprlo to Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"Je li se čudite od (tj. zbog) ljubomore Sa'da? Zaista ja sam ljubomorniji od njega, a Allah je ljubomorniji od mene."

GLAVA

(onoga) što je došlo o (izvjesnome) ciljanju (nagovještavanju, aludiranju, aluziji, tj. o neizravnom i neizričitom iskazivanju nečega).

PRIČAO NAM JE Ismail, pričao mi je Malik od Ibnu Šihaba, od Seida, sina Musejbe, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, da je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (bio jednom u takvoj prilici da) je došao njemu (neki) Beduin pa je rekao:

"O poslaniče Allaha! Zaista moja žena je rodila (jednoga) crnoga dječaka." Pa je rekao: "Da li je za (tj. u) tebe (išta) od deva (Imaš li ti deve)?" Rekao je: "Da." Rekao je: "Šta (tj. Kakve) su njihove boje?" Rekao je: "Crvene." Rekao je: "U njima je (li ima neka i) lugasta (smeđa)?" Rekao je: "Da." Rekao je: "Pa odakle (Pa kako) je bilo to (Pa kako to može biti)?" Rekao je: "Mislím (da je to neki) korijen (izvjesnoga porijekla što) je iščupao njega (tj. što je naslijedio njega od nekoga pretka)." Rekao je: "Pa možda ovaj tvoj sin (da) je iščupao njega (tj. privukao je njega u ovu boju neki) korijen (od izvjesnoga dalekoga porijekla, pretka)."

(Dakle, boja djeteta ako je drukčija, to ne znači da dijete mora biti nezakonito, od drugoga oca osim zakonitoga oca na čijoj se je postelji rodilo, uz uslov da nema drugih sličnih crta, istovjetnih sa drugim nekim muškim licem.)

GLAVA:

Koliko je (izvjesno) sprječavanje (prekoravanje manjim tjelesnim udarcima, tj. neodređenim udarcima) i (izvjesni) odgoj (povezan sa neodređenim tjelesnim udarcima, tj. brojčano neodređenim)?

(Izrazi "et-ta'ziru, ta'zir" i "et-te'dibu, eledebu" znače tjelesnu kaznu čiji broj udaraca bičem nije tačno određen kao u slučaju izraza "el-haddu". Kazna koja se naziva "et-ta'ziru" više označava mjeru čiji je cilj da kažnjenika odvrati od grijeha, grijeshnoga čina. A kazna "et-te'dibu" i "el-edebu" je više tjelesna kazna koja ima cilj da nekoga navikava na vršenje dužnosti.)

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, pričao nam je Lejs, pričao mi je Jezid, sin Ebu Habiba, od Bukejra, sina Abdullaha, od Sulejmana, sina Jesara, od Abdurahmana, sina Džabira sina Abdullaha, od Ebu Burmeta, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: Bio je Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, (običaja da) govori:

"Neće se bičevati (tj. Neka se ne bičuje kažnjeni) iznad deset udaranja bičem osim u (nekoj) kazni od kazni (od kazna) Allaha (za koje je tačno označen izvjesni broj udaraca bičem).

PRIČAO NAM JE Amr, sin Alije, pričao nam je Fudajl, sin Sulejmana, pričao nam je Muslim, sin Ebu Merjema, pričao mi je Abdur-Rahman, sin Džabira, od (onoga) ko je čuo Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Nema kazna (kazni) iznad deset udaranja (udaraca) osim u (nekoj) kazni od kazna (od raznih kazni) Allaha (osim Allahovih kazni)."

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Sulejmana, pričao mi je Ibnu Vehb, izvijestio me je Amr da je Bukejr pričao njemu, rekao je:

Dok sam ja sjedilac (Dok sam sjedio ja) kod Sulejmana, sina Jesara, kadli je došao (tj. kadli dođe) Abdurahman, sin Džabira pa je pričao Sulejmanu, sinu Jesara. Zatim se okrenuo na nas Sulejman, sin Jesara pa je rekao: Pričao mi je Abdurahman, sin Džabira da je njegov otac pričao njemu da je on čuo Ebu Burdeta Ensariju (koji) je rekao: Čuo sam Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Ne bičujte iznad deset bičeva (kandžija, kamdžija), osim u (nekoj) kazni od kazna (od kazni) Allaha."

PRIČAO NAM JE Jahja, sin Bukejra, pričao nam je Lejs od Ukajla, od Ibnu Šihaba, pričao nam je Ebu Selemete da je Ebu Hurejrete, bio zadovoljan Allah od njega, rekao:

Zabranio je poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, (izvjesno) međusobno spajanje (dva i više dana u postu bez mršenja, ne mrseći se ni po noći). Pa su rekli njemu (neki) ljudi od (izvjesnih) muslimana: "Pa zaista ti, o poslaniče Allaha, spajaš se (u postu - spajaš post)." Pa je rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio: "Koji (od) vas je kao ja (Ko je od vas kao ja)? Zaista ja zanoćim (omrknem) u takvom stanju (da) hrani mene moj Gospodar i napaja (poji) me." Pa pošto nisu htjeli da završe (tj. da se prođu, okanu, okane) od (toga) spajanja, spajao je s njima (jedan) dan, zatim (još jedan) dan. Zatim su vidjeli (taj) mlađak, pa je rekao:

"Da se je odgodio (još koji dan taj mlađak), zaista bih povećao vama (to spajanje više dana)." Kao (izvjesni) kažnjavač (to je učinio) za njih (tj. To je učinio kao kažnjavač njih primjernom kaznom i rekao je njima) kada nisu htjeli (da se prođu takvog posta koji je bio težak i koji nije bio propisan).

Slijedio je njega (Ukajla) Šuajb, i Jahja, sin Seida, i Junus od Zuhrije. A rekao je Abdur-Rahman, sin Halida, od Ibnu Šihaba, od Seida, od Ebu Hurejreta, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio.

PRIČAO MI JE 'Ajjaš, sin Velida, pričao nam je Abdul-'Ala, pričao nam je Mamer od Zuhrije, od Salima, od Abdullaha, sina Umera, da su oni bili (običaja da) se udaraju (tj. udarahu se oni, udarani su oni) na vremenu poslanika Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, kada su sebi kupili (neku) hranu nasumce (odoka, đuture, bez mjerenja i vaganja - kada su to tako kupili zato) da prodaju njega (tj. nju - tu hranu) u njihovom mjestu (tj. na mjestu odmah da je prodaju ne čekajući oni) dok odsjednu njega (tj. nju - tu hranu, a to će reći: dok prenesu i smjeste nju) ka njihovim stanovima (u svoje stanove).

PRIČAO NAM JE 'Abdan, izvijestio nas je Abdullah, izvijestio nas je Junus od Zuhrije, izvijestio me je Urvete od Aiše, bio zadovoljan Allah od nje, rekla je:

Nije se osvetio poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio, za se (zbog svoje osobe, zbog sebe ni) u (jednoj) stvari (koja) se dođe k njemu (tj. koja se učini i napravi k njemu, nego je opraštao do granice) dok se iznosi (ovehti, tj. dok se omalovaži, oskrnavi, dok se učini neka

zabrana) od zabrana (od zabranjenih postupaka koji su zabranjeni od) Allaha, pa (onda on kazni da) se osveti radi Allaha.

GLAVA

(onoga) ko je pokazao (izvjesnu) bezobraštinu (ili: izvjesnu preljubu, blud), i (izvjesnu) prljavost i (izvjesnu) sumnju (sumnjičenje) bez dokaza (jasnoga i očitoga).

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Sufjan, rekao je Zuhrija od Sehla, sina Sa'da, rekao je:

Prisustvovao sam (izvjesnome, izvjesnima) dvome (dvoma) međusobnih proklinjača (tj. mužu i ženi koji su se međusobno tužili i proklinjali u sporu pred Muhammedom a.s.), a ja sam sin petnaest (tj. a ja imam petnaest godina starosti), (i) rastavio je (Muhammed a.s.) između njih dvoga (brak). Pa je rekao njezin muž:

"Lagao (Slagao) sam na nju ako sam držao (tj. ako zadržim i dalje u braku) nju."

(To je muž rekao u raspravi i parnici, pa to neki tumače da ju je muž prije pustio nego što je sami Muhammed a.s. rastavio njih konačio.)

Rekao je (Sufjan): Pa sam zapamtio to od Zuhrije: "Ako je donijela njega (tj. Ako rodi njega - dijete) tako i tako, pa on je (istinito) optužio tu svoju ženu). A ako je donijela njega (ako rodi dijete) tako i tako (tj. takvo i takvo), kao da je ono (crveni otrovni) gušter (odnosno gmizavac sličan gušteru, samo što je taj gmizavac crvene boje i otrovan je), pa on je (onda lažno optužio svoju ženu)." I čuo sam Zuhriju (da) govori: Donijela je njega (tj. Rodila je to dijete) za (onaj opis, tj. takvo dijete koje odgovara onome opisu) koji se mrzi (a to će reći da je njezin čovjek bio u pravu kada ju je tužio, jer je dijete sličilo, ličilo sasvim na onoga čovjeka koji je optužen da je izvršio sa tužiteljvom ženom blud, preljubu).

PRIČAO NAM JE Alija, sin Abdullaha, pričao nam je Sufjan, pričao nam je Ebu Zinad od Kasima, sina Muhameda, rekao je: Spomenuo je Ibnu Abas (izvjesno) dvoje međusobnih proklinjača, pa je rekao Abdullah, sin Seddada:

Ona je (ta žena) koja (je to što) je (za nju) rekao poslanik Allaha, pomilovao ga Allah i spasio:

"Da sam bio kamenovalac (i jednu) ženu bez dokaza (doslovno: od bez dokaza, zaista bih kamenovao nju)." Rekao je: "Ne. To je (jedna) žena (što) je pokazala javno (tj. javno učinila zlo i nevaljalstvo)."

PRIČAO NAM JE Abdullah, sin Jusufa, pričao nam je Lejs, pričao nam je Jahja, sin Seida, od Abdurahmana, sina Kasima, od Kasima, sina Muhameda, od Ibnu Abasa, bio zadovoljan Allah od njih dvojice, rekao je:

Spomenulo se je (izvjesno) međusobno proklinjanje kod Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao Asim, sin Adijja o tome (jedan) govor, zatim je otišao. Pa je došao njemu (Asimu jedan) čovjek od njegovoga naroda, (i) tuži se (tj. tužeći se on njemu - Asimu) da je on našao sa svojom porodicom (tj. sa svojom ženom nekoga) čovjeka. Pa je rekao Asim: Nisam se iskušao (tj. Nisam se stavio na iskušenje) sa ovim (slučajem u svome narodu ni zbog čega drugoga) osim svoga govora. Pa je odveo njega (toga svoga čovjeka koji mu se je

potužio, odveo ga je Asim) ka Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio. Pa je izvijestio njega za (onoga, tj. o onome) koji je (taj što) je našao na njemu svoju ženu, a bio je taj čovjek žut (doslovno: mnogo žut, tj. vrlo žute boje), maloga (svoga tjelesnog) mesa, glatke kose (na glavi). A bio je (onaj) koji je tvrdio na njega (tj. koji je tužio njega) da je on našao (zatekao) njega kod svoje porodice, (dakle, tužitelj je bio) smeđ (ili crnomanjast, ili crven, rumen), punih (tj. krupnih) golijeni (nogu), mnogo mesa (tj. debeo). Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio:

"Moj Bože! Razjasni (Objelodani)!" Pa je stavila (tj. rodila ta žena dijete) slično sa (izvjesnim tim) čovjekom koji je (taj što je) spomenuo njezin muž da je on našao njega kod nje. Pa je proklinjao (tj. izrekao je, izveo je, izvršio je proklinjanje) Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio, između njih dvoga (tj. između tužitelja i njegove te žene). Pa je rekao (jedan) čovjek Ibnu Abasu u (na tome) sijelu:

"Ona je (žena) koja (je ta što) je (za nju, u vezi nje) rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio: "Da sam kamenovao (i) jedno (lice, tj. ikoga) bez dokaza, kamenovao bih ovu." Pa je rekao: "Ne. To je (jedna) žena (koja) je bila (takva da) pokazuje u Islamu (to izvjesno) zlo."

GLAVA

bacanja (ljage, tj. klevetanja izvjesnih žena) udatih i govora Allaha, moćan je i veličajan je: "I koji bacaju (ljagu, tj. klevetaju, iznose laž na izvjesne žene) udate, zatim nisu doveli četiri svjedoka, pa bičujte ih (sa) osamdeset udaraca bičem (kandžijom, kamdžijom), i ne primite im (nikakvo) svjedočenje nikada, i ti su oni pokvarenjaci. Osim (onih) koji su se pokajali (tj. koji se pokaju) od poslije toga i popravili su se (tj. i postali su dobri), pa zaista Allah je veliki opraštač, milostiv.", "Zaista koji bacaju (ljagu, laž na izvjesne žene) udate, nemarne, vjernice - prokleli su se (tj. takvi su prokleti, prokleteni) u (toj) ovozemnosti i onozemnosti (tj. i na drugome svijetu, na sudnjem danu), i za njih je kazna velika (velika kazna)." i (GLAVA) govora Allaha: "I koji bacaju (ljagu na) svoje supruge, zatim nisu došli (tj. doveli - a pravo je: a nije bilo njima svjedoka osim njihove osobe).....", ajet (taj vidjeti).

PRIČAO NAM JE Abdulaziz, sin Abdullaha, pričao nam je Sulejman od Sevra, sina Zejda, od Ebul-Gajsa (ili: od Ebul-Gabsa), od Ebu Hurejreta, od Vjerovijesnika, pomilovao ga Allah i spasio, rekao je:

"Odstranite se (Klonite se izvjesnih) sedam uništavačica (tj. uništavajućih svojstava)." Rekli su: "O poslaniče Allaha! A šta (tj. koje) su one?" Rekao je:

"Mnogoboštvo sa Allahom, i čarobnjaštvo (podmetanje čini, opčinjavanje), i ubijanje (svake) osobe koju je zabranio Allah (da se ubije) osim sa (izvjesnim) pravom, i jedenje (te) kamate, i (bespravno) jedenje imovine siročeta, i okretanje leđa (tj. bježanje iz bojnoga reda na) dan (puzanja, primicanja neprijatelju muslimanske) vojske i bacanje (laži ili sumnjičenja za blud na žene) udate, vjernice, nemarne (tj. neiskusne, neoprezne)."

GLAVA

bacanja (sumnjičenja za blud na izvjesne ljude) robove.

PRIČAO NAM JE Museded, pričao nam je Jahja, sin Seida, od Fudajla, sina Gazvana, od Ibnu Ebu Nu'ma, od Ebu Hurejreta, bio zadovoljan Allah od njega, rekao je: Čuo sam Ebul-Kasima, pomilovao ga Allah i spasio, (da) govori:

"Ko je bacio (sumnjičenje za blud na) svoga posjedovanoga (tj. na svoga roba), a on je (a on bude) čist (nevin) od (onoga) što je rekao (na njega njegov vlasnik, gospodar), bičevao se je (tj. bičevaće se na) sudnjem danu, osim da bude kao što je rekao."

GLAVA:

Da li (će da) zapovjedi (izvjesni, tj. nadležni) vođa (nekome) čovjeku, pa (da on) udari (tj. da izvrši izvjesnu) kaznu odsustvujući od njega.

A već je učinio njega (tj. već je to učinio) Umer.

PRIČAO NAM JE Muhamed, sin Jusufa, pričao nam je Ibnu Ujejneta od Zuhrije, od Ubejdulaha, sina Abdullaha, sina Utbeta, od Ebu Hurejreta i Zejda, sina Halida, Džuheniye, rekla su njih dvojica: Došao je (jedan) čovjek ka Vjerovijesniku, pomilovao ga Allah i spasio, pa je rekao:

"Zaklinjem te Allahom (da na činiš ništa drugo) osim (to da) si sudio (tj. da sudiš) između nas sa knjigom (tj. prema knjizi) Allaha." Pa je ustao njegov protivnik, a bio je razumniji (znaniji) od njega, pa je rekao: "Istinit je bio (Istinu kaže). Sudi između nas sa knjigom Allaha, i dozvoli meni, o poslaniče Allaha!" Pa je rekao Vjerovijesnik, pomilovao ga Allah i spasio: "Reci (tj. Govori)." Pa je rekao: "Zaista moj sin je bio najamnik u porodici ovoga, pa je bludničio sa njegovom ženom. Pa sam se otkupio od njega za stotinu ovaca i (jednoga) slugana (poslužitelja). I zaista ja sam pitao (neke) ljude od stanovnika (izvjesnoga) znanja (tj. od učenih), pa su izvijestili (oni) mene da je na moga sina bičevanje (od) stotinu (udaraca) i protjerivanje (u tuđinu u trajanju od) godine (dana), a da je na ženu ovoga (to) kamenovanje." Pa je rekao:

"Tako mi (Onoga) koji je (Taj što je) moja duša u Njegovoj ruci zaista ću suditi svakako između vas dvojice sa knjigom Allaha. Stotina (ovaca) i (taj) slugan (sluga) su vraćanje na tebe (tj. vraćaju se tebi). A na sina tvoga je bičevanje (od) stotine (udaraca) i protjerivanje (u tuđinu u trajanju od) godine (dana). I, o Unejse, porani na ženu (tj. k ženi) ovoga, pa pitaj nju (za to). Pa ako je priznala (ako ona prizna), pa kamenuj nju." Pa je priznala, pa je kamenovao nju.